

Stede. Man har nu efter den Anvisning, som navnlig det ærede Medlem gav ifjor, søgt at faae 3 Gaarde tilkjøbs, og det har viist sig, at de kunne faaes, hvorved der vilde erhverves et sikkantet Areal, vendende paa den ene Side til Studiestræde og paa den anden Side til St. Pederstræde. Man har derefter lagt en Plan for at bygge der; men det har viist sig, at en Bygning paa det Sted vilde blive ikke lidt dyrere end en Bygning i den botaniske Have. Nu siger det ærede Medlem vel, at det kommer deraf, at man ikke medregner Grunden i botanisk Have. Ganske vist fremkommer der en Forskjel derved, at man kan sælge Grunden i St. Pederstræde og Studiestræde, men ikke kan sælge Grunden i botanisk Have. Det ærede Medlem veed jo nemlig, at ved Salget af Fæstningsterrainet forbeholdt Kjøbenhavns Kommune sig, at botanisk Haves Grund ikke maatte bebygges uden til videnskabeligt Brug, og der kan altsaa ikke være Tale om at sælge af dens Grund til et hvilket-somhelst Brug. Da nu denne Grund tilhører Universitetet eller lad mig sige, da det er en Statsgrund, saa ligger det nær at regne den som en Grund, man har, og derfor ikke tager med i Beregning. Men, selv affet deraf, formener jeg, at Bygningen i St. Pederstræde vil blive dyrere end derude. Noget, der jo imidlertid langt fra er Hovedsagen. Saa, det ærede Medlem siger, at der bliver ingen Profesforboliger, ingen Læseboliger for Lærerne ved Anstalten. Det er Noget, man fuldtændig har givet Slip paa, og at en saadan Benyttelse er medoptagen i Planen for Bygningen i botanisk Have, hidrører deraf, at det har store Fordele for Anstalten, at et Par af Lærerne bo der, og at man derved vinder en let Leilighed til senere, hvis det behøves, at udvide Anstalten. Men Hovedsagen, hvorfor polyteknisk Lærestifts Bestyrelse ikke ønsker at blive i St. Pederstræde, er, at de Bygninger, som kunne opføres der, ville være behæftede med meget store Mangler. Det maa da først erindres, at to brolagte Gader med Brolægning tæt op til Muren medføre en saa stærk Forstyrrelse for Undervisningen, at intet Auditorium uden store Ulemper kan lægges ud til disse Gader. Vi se jo, at vi maa spærre Gaden af her udenfor, naar Rigsdagen holder Møde, idet vi ikke ville kunne høre, hvad vi selv sige, og end mindre, hvad Andre sige, naar Bogne fjøre forbi. Det Samme er jo Tilfældet, hvor Auditorier i en Lære-Anstalt lægges ud til brolagte og stærkt befærdede Gader. Dernæst vil Terrainet, som der kan faas, være af en saadan Bestaffenhed, at man ikke kan bygge, saaledes som man maatte ønske at bygge, fordi man paa Grund af Gadernes Smalhed ikke kan naae den Høide, som det er ønskeligt at give Bygningerne af Hensyn til, at, hvor der skal samles mange Menneker, maa der være høit til Loftet, naar Lokalet skal være tilfredsstillende. Dernæst

vilde de to Sidebygninger, som skulle forbinde Bygningerne ud til St. Pederstræde og til Studiestræde, blive saaledes beliggende, at de kun kunne faae Lys fra den ene Side, og endelig — det forbigik det ærede Medlem rent, skjønt det er meget stærkt fremhævet i Motiverne — vilde Ombygningen af det Gamle skabe en saa uheldig og uhyggelig Overgangstilstand for Lærestiftens Drist, at det ikke er let at se, hvorledes den vilde komme ud af det. Lokalet er allerede nu for lille, og naar man nu delvis skulde rive det ned og saa flytte ind i ganske ny og raa Lokaler, er det øiensynligt, at det vilde øve en stor og ødelæggende Forstyrrelse paa Undervisningen. Ogsaa det maa tages med i Betragtningen; thi ogsaa det er et meget vigtigt Moment. Densynligt er det ogsaa, at man vilde komme til at leie Lokaler ude i Byen, hvis det overhovedet er muligt at faae saadanne; thi det kan være vanffeligt nok, og derved vilde altsaa det hele Foretagende yderligere blive fordyret. Det er disse Motiver, der have bragt Lærestiftens Bestyrelse til at fraraade at blive paa den gamle Plads uagtet de 10 Minuters Gang fra Universitetet til den nye Plads ved den botaniske Have. Saa, siger det ærede Medlem, det kan maasse blive 20 Minuters Gang. Det beror naturligvis paa, hvor stærkt man gaar; gaar man meget langsomt, bliver det endnu mer end 20 Minuter; men jeg vil spørge, om det dog ikke er rigtigst at overlade til dem, der skulle gaa Veien, at bedømme, hvorvidt den Ulempe er saa stor, at de tillægge den den Vægt, som det ærede Medlem vilde tillægge den, eller ikke. Man er bleven enig om, at de Fordele, som Beliggenheden derude vil medføre, og det bedre Lokale, man derved vil kunne erholde for en Pris, der endogsaa er billigere end Prisen paa det andet Sted, rigelig ville opveie den Ulempe, at den nye Anstalt kommer til at ligge 10 Minuters Afstand fra Universitetet. Ved en hensigtsmæssig Omlægning af Timmerne vil man væsentlig kunne undgaa, at Noget behøver at gaa imellem Timmerne, og naar de, der skulle gaa Veien, ere af den Mening, vil jeg henstille, om man ikke kan berolige sig med, hvad de have udtalt i den Henseende. Endnu skal jeg kun omtale en af det ærede Medlems Uttringer, der blev kastet hen uden noget Veis og uden nogen nærmere Bestemmelse i hans Foredrags Løb. Det ærede Medlem ytrede, at det jo havde viist sig, at jeg ikke kunde „magte“ Universitetet; men det ærede Medlem sagde Intet, hvorved han begrundede det; han gav ingen nærmere Forklaring deraf. Men saa maa det ærede Medlem ogsaa finde sig i, at jeg betragter det som en Løs Udtalelse, der ikke kræver noget nærmere Svar.

Bale: Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger, og jeg vil kalde tilbage i Erindringen den Tid, da man havde at bevilge Penge til et andet Læreværk her i Landet, nemlig Sandbo-